

staten, som må finansieres, og det skønnes, at det drejer sig om ca. 15 mio. kr. årligt.

En udvidelse af pant- og retursystemet til at omfatte emballage til alkoholsodavand generelt vil forudsætte en ændring af den gældende bekendtgørelse, som også skal notificeres til EU. Udvidelsen forventes derfor realistisk set at kunne træde i kraft pr. 1. januar 2005. Dette giver mulighed for at medtage finansiering i forhandlingerne om finansloven 2005.

Konklusionen er, at regeringen i forlængelse af detailhandelspanelets foreløbige konklusioner har igangsat det forberedelsesarbejde, der skal til for at pantsystemet kan udvides til at omfatte alle alkoholsodavand pr. 1. januar 2005.

Regeringen kan på baggrund af det, jeg lige har gennemgået, altså ikke støtte beslutningsforslagene.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er der to spørgsmål. Først fru Inger Bierbaum.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Jeg siger tak til miljøministeren for et meget grundigt indlæg, og jeg synes, det er meget fint, at miljøministeren faktisk giver os ret i, at de her to forslag er meget, meget relevante. Jeg troede faktisk, at miljøministeren ville bruge sin tid på at fortælle os, hvordan de her to forslag kunne være en hjælp for regeringen til at fremsætte nogle forslag, som undgår at forvirre alle forbrugerne, som jo er forvirrede i dag.

Jeg vil gerne spørge, om miljøministeren ikke synes, at det er på sin plads at tage f.eks. kildevand med, når nu kildevand er det allerstørste problem, fordi stigningen i kildevandsforbruget har været så stort i forhold til alkoholsodavand.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Som nævnt i mit indlæg, tyder resultatet af detailhandelspanelets undersøgelse på, at det ud fra miljømæssige, hygiejniske og økonomiske betragtninger vil være hensigtsmæssigt at arbejde videre med en udvidelse af det eksisterende pant- og retursystem til at omfatte engangsplastflasker til kildevand, men som jeg også sagde tidligere, kan det muligvis give problemer i forhold til EU-retten, hvis ikke alle emballager til kildevand omfattes af pantpligten. Det er nemlig et spørgsmål, om det er praktisk og økonomisk fornuftigt at indsamle alle emballagetyper til kildevand, her tænker jeg især på papkartoner, som kildevand jo også sælges i.

Dette EU-retlige spørgsmål må i givet fald undersøges nærmere, og jeg har jo sagt, at jeg er klar over, at der i Sverige er pant på nogle plastflasker til kildevand, men det gælder ikke dem alle. Der er altså ikke her tale om en obligatorisk ordning, og det er den helt afgørende forskel i forhold til det danske system.

Som jeg sagde før, giver frivillige pant- og retursystemer ikke nødvendigvis problemer i forhold til EU-retten. Så snart der er tale om lovbundne og obligatoriske ordninger som vores, opstår der imidlertid problemer, hvis der diskrimineres mellem emballagetyper. Tænk bare på den tidligere regerings langvarige sag ved EF-Domstolen. Og svenskerne overvejer for tiden, hvordan den fremtidige regulering af pantsystemet skal være.

Jeg tror, vi skal sige, at den succes, som den nye regering fik bygget op med at sørge for at få den sag væk, som EU var på vej til at anlægge mod den tidligere regering, var stor, og jeg tror, vi skal blive i den positive ånd.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke er enig med mig i, at problemet omkring plast er så stort et problem i Danmark, at det er et spørgsmål, om vi overhovedet kan opfylde kravene fra EU i emballagedirektivet, og at vi netop derfor bør gå stærkt frem mod at få indsamlet al plastemballage. Vi har jo heller ikke i forslagene talt om papemballage.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej, jeg kan kun sige, at det er jeg uenig i. Selv om jeg nu nok tror, at det er forholdsvis lidt, så synes jeg, det er vigtigt. Det sagde jeg også i mit indlæg. Jeg synes, det er vigtigt, vi får det med.

Men det er ikke et spørgsmål om plastflasker eller papkartoner. Det er et spørgsmål om det EU-retlige system. Jeg prøvede at gennemgå i mit indlæg, at det sådan set ikke drejer sig om bare at træffe et valg, det er et spørgsmål om, om det holder EU-retligt.

Jeg er nødt til at sige, at hvis ikke jeg får et klart signal fra Miljøstyrelsen, og det har jeg ikke fået endnu, om, at det efter deres vurdering er i orden, så kan regeringen ikke lægge navn til det, for vi risikerer altså at ende som den tidligere regering med at være på vej til et sagsanlæg fra EF-Domstolen, og det synes jeg ikke vi behøver. Det er en rigtig succesfuld ordning, vi har.